இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2019-ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 31 ஆம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் டாக்டர் தனஞ்செயா ஒய். சந்திரசூட்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் செல்வி. இந்திரா பானர்ஜி,

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்: 1082/2019.

சிலகாமர்த்தி வெங்கடேஸ்வரலு மற்றும் ஒருவர் .... மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் மற்றும் ஒருவர் ... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 - பிரிவு 482 - உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு - மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் 2-ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் நோக்கம் - நடப்புமுறை முறையீட்டாளர் வெளிப்படையாக நெருங்கிய உறவினர்கள் மற்றும் 2-ஆம் மேல்முறையீட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஒரு பிரிவினை வழக்கில் சிக்கியுள்ளார் - 2-ஆம் மேல்முறையீட்டாளர் நடப்புமுறை முறையீட்டாளருக்கு எதிராக குற்ற முறையீட்டையும் தாக்கல் செய்தார் - குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் என்னவென்றால், இ.த.ச., பிரிவு 34 உடனிணைந்த பிரிவுகள் 307, 323, 427, 447 மற்றும் 506(2)-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்ட முதல்நிலைப் பதிவேட்டு வழக்கு எண் 2/2018 ஆகும் - மேல்முறையீட்டாளர்களின் கூற்றுப்படி, 2-ஆம் மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்ற முறையீட்டிற்கு எதிரடியாக 2-ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் அவர்களை தவறாக குற்றஞ்சாட்டினார் - முதல்நிலைப் பதிவேட்டு வழக்கு எண்2/2018- இல் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்யக் கோரி மேல்முறையீட்டாளரால் பிரிவு 482 இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது - இந்த மேல்முறையீடு ,தீர்வு: குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 482-வது பிரிவின் கீழ் நீதிமன்றத்தின் முழு அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, இச்சட்டத்தின் கீழ் ஒரு உத்தரவை செயல்படுத்தலாம் - நீதிமன்றத்தின் செயல்முறையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுத்தல்; மற்றும் இல்லையெனில் நீதிமன்றத்தின் நோக்கங்களை பாதுகாத்தல் - இருப்பினும், அத்தகைய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் போது, உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீடு அல்லது சீராய்வு நீதிமன்றமாக செயல்படாது - சட்டப்பிரிவு 482-இன் கீழ் உள்ள அதிகாரத்தைப்

பயன்படுத்தி, குற்ற வழக்குத் தொடருதலை தடுக்க முடியாது- அதே நேரத்தில் சாட்டுரைக்கப்பட்ட குற்றத்தின் அடிப்படை ஆக்கக்கூறுகள் இல்லாவிட்டால், குற்றவியல் நடவடிக்கை 482 பிரிவின் கீழ் ரத்து செய்யப்படலாம் - புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் முதல் பார்வையில் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், மனுதாரர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லாதபோது நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்வதற்கான அதிகாரம் பொதுவாக பயன்படுத்தப்படுகிறது - தற்போதைய வழக்கில், புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் குற்றவியல் நீதிபதி பதிவு செய்த வாக்குமூலங்கள் ஆகியவை இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 34 உடனிணைந்த பிரிவுகள் 307,323, 427, 447 மற்றும் 506 (2) ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றங்களுக்கு தேவையான கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதை உயர் நீதிமன்றம் சரியாகக் கண்டறிந்தது - குற்ற முறையீட்டை ரத்து செய்ய மறுத்த உயர் நீதிமன்றம், அரிதான வழக்குகளில் மட்டுமே பிரிவு 482 இன் கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கூறியது - குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய இது பொருத்தமான வழக்கு அல்ல - தண்டனைச் சட்டம், 1860 - பிரிவு 34 உடனிணைந்த பிரிவுகள் 307,323, 427, 447 மற்றும் 506 (2) மற்றும் பிரிவுகள் 120 பி , 420,463, 464, 466, 467, 468, 469, 470 மற்றும் 471.

மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்து இந்நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வு வழங்கியது.

தீர்வு 1.1: மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும்/அல்லது அவர்களில் ஒருவர் குற்றம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் நேரத்தில் ஆஜராகவில்லை என்பதைக் காட்ட,

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஆதாரங்களைச் சேர்க்க உரிமை உண்டு என்று உயர்நீதிமன்றம் முடிவு செய்தது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 482-வது பிரிவின் கீழ் நீதிமன்றத்தின் முழுமையான உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, இச்சட்டத்தின் கீழ் ஒரு உத்தரவை செயல்படுத்தலாம்; நீதிமன்றத்தின் செயல்முறையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பது; மற்றும் இல்லையெனில் நீதிமன்றத்தின் நோக்கங்களை பாதுகாப்பதாகும்.

[பத்திகள் 11, 12] [806 - டி -இ]

1.2. உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பு, பரந்த மற்றும் விரிவானதாகவும் இருந்தாலும், சிக்கனமாகவும், கவனமாகவும், எச்சரிக்கையுடனும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் அத்தகைய நடைமுறை பிரிவில் குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட சோதனைகளால் நியாயப்படுத்தப்படும்போது மட்டுமே, அதாவது, சட்டத்தின் கீழ் எந்தவொரு உத்தரவையும் செயல்படுத்துவதற்கும், எந்தவொரு நீதிமன்றத்தின் செயல்முறையையும் தவறாக பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கும் அல்லது நீதியின் நோக்கங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் தேவையான உத்தரவுகளை பிறப்பிக்க வேண்டும். பிரிவு 482 இன் கீழ் தலையிடுவதற்கு, மூன்று நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.பார்வைக்கு வந்துள்ள அநீதி கடுமையானதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அற்பத் தன்மை கொண்டதாக இருக்கக் கூடாது; அது தெளிவாகவும் உணரக்கூடியதாகவும் மற்றும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இருக்க வேண்டும், பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் நிவாரணம் கோருவதற்கு வேறு எந்த சட்ட வகையங்களும் இருக்கக்கூடாது. பிரிவு 482-ன் கீழ் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும்போது நீதிமன்றம்

ஒரு விசாரணை நீதிமன்றம் போல செயல்பட அனுமதிக்க முடியாது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகத் தொடர போதுமான ஆதாரம் இருப்பது குறித்து முதன்மையான பார்வையில் மட்டுமே நீதிமன்றம் திருப்தி அடைய வேண்டும். அந்த வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக, நீதிமன்றம் பதிவு செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் ஆவணங்களை மதிப்பீடு செய்யலாம், ஆனால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களைக் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்படுவதற்கு போதுமானதா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிய ஆதாரங்களை மதிப்பீடு செய்ய முடியாது. உயர் நீதிமன்றம், பிரிவு 482 இன் கீழ் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, ஆதாரங்கள் நம்பகமானதா இல்லையா, அல்லது ஆதாரங்களின் நியாயமான மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் குற்றச்சாட்டுகள் நிலையானவை அல்லவா என்பது குறித்து விசாரணை நடத்தக்கூடாது, ஏனெனில் இது விசாரணை நீதிபதியின் பணி ஆகும்.

[பத்திகள் 13-16] [806-இ -எச் ; 807-ஏ -பி]

1.3. குற்றம் சாட்டப்பட்ட செயல்கள் எந்தவொரு குற்றச்சாட்டையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்ற போதிலும், குற்றவியல் நீதிபதியால் பிறப்பிக்கப்பட்ட நடைமுறையை வெளியிடுவதில் வெளிப்படையான தவறு செய்யப்பட்ட வழக்குகளில் சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் தலையிட வேண்டிய கடமை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இருக்கலாம்.இருப்பினும், இந்த பிரிவின் கீழ் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் போது, உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீடு அல்லது சீராய்வு நீதிமன்றமாக செயல்படாது. இருப்பினும், அத்தகைய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் போது, உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீடு அல்லது சீராய்வு நீதிமன்றமாக செயல்படாது .

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482-இன் கீழ் உள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, குற்ற வழக்குத் தொடருதலை தடுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் சாட்டுரைக்கப்பட்ட குற்றத்தின் அடிப்படை ஆக்கக்கூறுகள் இல்லாவிட்டால், குற்றவியல் நடவடிக்கை 482 பிரிவின் கீழ் ரத்து செய்யப்படலாம். புகாரிலோ அல்லது குற்றப்பத்திரிகையிலோ கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் எந்தக் குற்றமும் இல்லை என்றால், சட்டப்பிரிவு 482-ன் கீழ் உயர் நீதிமன்றம் தனது உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, குற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு குற்றவியல் நீதிபதி பிறப்பித்த உத்தரவை ரத்து செய்யலாம். பிரிவு 482 இன் கீழ் உள்ளார்ந்த அதிகாரம், நீதிமன்றத்தின் செயல்முறை தவறாக பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கவும், நீதியின் நோக்கங்களைப் பாதுகாக்கவும் நோக்கம் கொண்டது. சட்டத்தின் கீழ் வெளிப்படையாக தடைசெய்யப்பட்ட ஒன்றை செய்வதற்கு அத்தகைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது.

[பத்திகள் 17-19] [807-சி -ஜி]

1.4 இந்த வழக்கில், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482-ன் கீழ் அரிய வழக்குகளில் மட்டுமே அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கூறி, குற்ற முறையீட்டை ரத்து செய்ய உயர் நீதிமன்றம் மறுத்துவிட்டது. புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் முதல் பார்வையில் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், மனுதாரர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லாதபோது நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்வதற்கான அதிகாரம் பொதுவாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் குற்றவியல் நீதிபதி பதிவு செய்த

வாக்குமூலங்கள் ஆகியவை இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 34 உடனிணைந்த பிரிவுகள் 307, 323, 427, 447 மற்றும் 506 (2) ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றங்களுக்கு தேவையான கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதை உயர் நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது. குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய இது பொருத்தமான வழக்கு அல்ல.

[பத்திகள் 23, 24] [810-சி -இ]

எஸ்.டபிள்யூ. பழனித்கர் மற்றும் பலர் எதிர் பீகார் மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் (2002) 1 எஸ் சி சி 241 : [2001] 4 துணை எஸ் சி ஆர் 397; எஸ்.டபிள்யூ. பழனித்கர் மற்றும் பலர் எதிர் எம்.ஏ.ஏ.அன்னமாலி எதிர் கர்நாடகா மாநிலம் மற்றும் ஒருவர் (2010) 8 எஸ்.சி.சி 524 : [2010] 9 எஸ்.சி.ஆர் 1124 ; சாரதா பிரசாத் சின்ஹா எதிர் பீகார் மாநில அரசு ஏ ஐ ஆர் 1977 எஸ் சி 1754 : [1977] 2 எஸ் சி ஆர் 357; திருமதி நாகவ்வா எதிர் வீரண்ணா சிவலிங்கப்பா கொஞ்சல்கி மற்றும் பலர் ஏ ஐ ஆர் 1976 எஸ் சி 1947 : [1976] துணை எஸ் சி ஆர் 123; தரம்பால் மற்றும் பலர் எதிர் திருமதி ராம்ஸ்ரீ மற்றும் பலர் ஏ ஐ ஆர் 1993 எஸ் சி 1361 : [1993] 1 எஸ் சி ஆர் 1 - ஆகிய வழக்குகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஜாண்டு பார்மாசூட்டிகல் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட் மற்றும் பலர் எதிர் முஹம்மது ஷர்புல் ஹக் மற்றும் ஒருவர் (2005) 1 எஸ் சி சி 122 : [2004] 5 துணை எஸ் சி ஆர் 790; ஹரியானா மாநில அரசு எதிர் பஜன்லால் (1992) துணை (1) எஸ்சிசி 335 : [1990] 3 துணை எஸ் சி ஆர் 259; தனலட்சுமி எதிர் ஆர்.பிரசன்ன குமார் மற்றும் பலர்

(1990) துணை எஸ்.சி.சி 686 : [1989] எஸ்.சி.ஆர் 165 ; கர்நாடக மாநில அரசு எதிர் எல்.முனிசாமி மற்றும் பலர் (1977) 2 எஸ்.சி.சி 699 : [1977] 3 எஸ்.சி.ஆர் 113 - ஆகிய வழக்குகள் மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது .

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

[2004] 5 துணை எஸ்சிஆர் 790	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 16
[2001] 4 துணை எஸ்சிஆர் 397	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 17
[2010] 9 எஸ்சிஆர் 1124	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 19
[1977] 2 எஸ்சிஆர் 357	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 19
[1976] சப்ளை. எஸ்சிஆர் 123	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 19
[1993] 1 எஸ்சிஆர் 1	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 19
[1990] 3 துணை எஸ்சிஆர் 259	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 20
[1989] துணை எஸ்சிஆர் 165	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 21
[1977] 3 எஸ்சிஆர் 113	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 22

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு :குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1082/2019.

தெலுங்கானா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்திற்காக, ஹைதராபாத்தில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் சி.ஆர்.எல்.பி எண் 9225/2018, 30.08.2018 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையிலிருந்து.

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக வழக்கறிஞர்கள் கே.எல்.சாத்திரி, கே.ஸ்ரீவர்ஷினி, ஐ.வி.காஷ்யப், டாக்டர் ஏ.எம்.கிருஷ்ணா, செல்வி.அஸ்வதி எம்.கே. ஆகியோர் ஆஜராகினர்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக வழக்கறிஞர்கள் குண்டூர் பிரபாகர், ஆர். சந்திரசூட், அலங்கி ரமேஷ், திருமதி அருணா குப்தா, சையத் அகமது நக்வி, மஹ்ஃபூஸ் ஏ. நாஸ்கி, போலங்கி கவுதம், ஜைன் மக்பூல் மற்றும் அவினாஷ் திரிபாதி, ஆகியோர் ஆஜராகினர்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையை மாண்புமிகு நீதியரசர் செல்வி. இந்திரா பானர்ஜி பின்வருமாறு வழங்கினார்.

1. மேற்கு கோதாவரி மாவட்டம், நர்சாபூரில் உள்ள கூடுதல் முதல்நிலை குற்றவியல் நீதிபதியின் முன்பு, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் (இதச) பிரிவு 34 உடனிணைந்த பிரிவுகள் 307, 323, 427, 447 மற்றும் 506 (2)-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக

நிலுவையில் உள்ள முதல்நிலைப் பதிவேட்டு வழக்கு எண் 2/2018-இன் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்வதற்காக குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் (கு.ந.ச) பிரிவு 482 இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றவியல் மனு எண் 9225/2018 -ஐ ஹைதராபாத்தில் உள்ள தெலங்கானா மற்றும் ஆந்திர மாநிலத்திற்கான உயர் நீதிமன்றத்தால் 30.08. 2018 அன்று தள்ளுபடி செய்து பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிற்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளரால் இந்த மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் 2-ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் நடப்புமுறை முறையீட்டாளர் என்பதால், வெளிப்படையாக நெருங்கிய உறவினர்கள் மற்றும் ஆந்திராவின் மேற்கு கோதாவரி மாவட்டம், நர்சாபூரில் உள்ள கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி 2-ஆம் மேல்முறையீட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அசல் வழக்கு எண்.92/2012 என்ற பிரிவினை வழக்கில் சிக்கியுள்ளனர்.

3. 2-ஆம் மேல்முறையீட்டாளர் மேற்கு கோதாவரி மாவட்டம், நர்சாபூரில் உள்ள முதல்நிலை குற்றவியல் நீதிபதியின் முன்பு 2 குற்றவியல் முறையீட்டு எண் 518/2012 என்ற குற்றவியல் புகாரையும் தாக்கல் செய்திருந்தார், இது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 120 பி, 420, 463, 464, 466, 467, 468, 469, 470 மற்றும் 471 ஆகியவற்றின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

4. 2-ஆம் மேல்முறையீட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றவியல் முறையீட்டு எண் 518/2012-இன் எதிர் வெடிப்பாக நடப்புமுறை முறையீட்டாளர்

மேல்முறையீட்டாளர்களை பொய்யாக குற்றஞ்சாட்டியுள்ளார் என்பது மேல்முறையீட்டாளர்களின் வழக்காகும்.

5. மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கும் இடையே உரிமையியல் தகராறுகள் நிலுவையில் உள்ளன என்ற குற்றச்சாட்டின்பேரில், முதல்நிலைப் பதிவேட்டு வழக்கு எண் 2/2018 இல் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர்கள் குற்றவியல் மனு எண் 9225/2018-ஐ உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தனர்.

6. மேல்முறையீட்டாளர்கள் தாக்கல் செய்த குற்றவியல் முறையீட்டு எண் 508/2012 ஐ ரத்து செய்யக் கோரி குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482 இன் கீழ் குற்றவியல் மனு எண் 13272/2014 இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட முந்தைய விண்ணப்பம், 2018 ஜூலை 23 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் உயர் நீதிமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் மேல்முறையீட்டாளர் வாதிட்டார்.

7. தற்போதைய வழக்கில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகாரில், மேல்முறையீட்டாளர்கள் நடப்புமுறை முறையீட்டாளரின் உடலில் காயங்களை விளைவித்தனர் என்றும், நடப்புமுறை முறையீட்டாளரின் தலையில் தாக்கவும், அவரை இரும்பு கம்பியால் தாக்கவும் முயன்றனர் என்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது.

மேல்முறையீட்டாளர்கள் நடப்புமுறை முறையீட்டாளரை கொலை செய்வதாக பகிரங்கமாக அச்சுறுத்தியதாக மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது.

8. ஒரு முக்கிய உறுப்பான தலையில் காயங்களை ஏற்படுத்த முயன்றது நடப்புமுறை முறையீட்டின் மரணத்திற்கு வழிவகுத்திருக்கலாம் என்பது நடப்புமுறை முறையீட்டாளரின் வழக்காகும். புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள், புகாரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களை ஈர்ப்பதாக உயர் நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது.

9. இரண்டாவது மேல்முறையீட்டாளரின் புகார் 28 செப்டம்பர் 2012 அன்றும், தற்போதைய முறையீடு 2015 ஜூலை 21 அன்றும், அதாவது கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தாக்கல் செய்யப்பட்டதாகவும் கூறி, இந்த முறையீட்டிற்கு எதிரடியாக பதிவு செய்யப்பட்டது என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தை உயர் நீதிமன்றம் நிராகரித்தது.

10. ஹைதராபாத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் 1-ஆம் மேல்முறையீட்டாளர் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளார் என்பது மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்காகும். குற்றம் சாட்டப்பட்ட சம்பவம் நடந்தபோது 1-ஆம் மேல்முறையீட்டாளர் ஹைதராபாத்தில் இருந்தாரா, அல்லது மேல்முறையீட்டாளர்கள் பொய்யாக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளனரா என்பது

ஆதாரங்களைச் சேர்ப்பதன் மூலம் விசாரணையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய உண்மை கேள்விகள் ஆகும்.

11. மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும்/அல்லது அவர்களில் ஒருவர் குற்றம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் நேரத்தில் ஆஜராகவில்லை என்பதைக் காட்ட, மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஆதாரங்களைச் சேர்க்க உரிமை உண்டு என்று உயர்நீதிமன்றம் முடிவு செய்தது.

12. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 482-வது பிரிவின் கீழ் நீதிமன்றத்தின் முழுமையான உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, இச்சட்டத்தின் கீழ் ஒரு உத்தரவை செயல்படுத்தலாம்; நீதிமன்றத்தின் செயல்முறையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பது; மற்றும் இல்லையெனில் நீதிமன்றத்தின் நோக்கங்களை பாதுகாப்பதாகும்.

13. உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பு, பரந்த மற்றும் விரிவானதாகவும் இருந்தாலும், சிக்கனமாகவும், கவனமாகவும், எச்சரிக்கையுடனும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் அத்தகைய நடைமுறை பிரிவில் குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட சோதனைகளால் நியாயப்படுத்தப்படும்போது மட்டுமே, அதாவது, சட்டத்தின் கீழ் எந்தவொரு உத்தரவையும் செயல்படுத்துவதற்கும், எந்தவொரு நீதிமன்றத்தின் செயல்முறையையும் தவறாக பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கும் அல்லது நீதியின் நோக்கங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் தேவையான உத்தரவுகளை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

14. பிரிவு 482 இன் கீழ் தலையிடுவதற்கு, மூன்று நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். பார்வைக்கு வந்துள்ள அநீதி கடுமையானதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அற்பத் தன்மை கொண்டதாக இருக்கக் கூடாது; அது தெளிவாகவும் உணரக்கூடியதாகவும் மற்றும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இருக்க வேண்டும், பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் நிவாரணம் கோருவதற்கு வேறு எந்த சட்ட வகையங்களும் இருக்கக்கூடாது.

15. பிரிவு 482-ன் கீழ் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும்போது நீதிமன்றம் ஒரு விசாரணை நீதிமன்றம் போல செயல்பட அனுமதிக்க முடியாது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகத் தொடர போதுமான ஆதாரம் இருப்பது குறித்து முதன்மையான பார்வையில் மட்டுமே நீதிமன்றம் திருப்தி அடைய வேண்டும். அந்த வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக, நீதிமன்றம் பதிவு செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் ஆவணங்களை மதிப்பீடு செய்யலாம், ஆனால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களைக் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்படுவதற்கு போதுமானதா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிய ஆதாரங்களை மதிப்பீடு செய்ய முடியாது.

16. உயர் நீதிமன்றம், பிரிவு 482 இன் கீழ் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, ஆதாரங்கள் நம்பகமானதா இல்லையா, அல்லது ஆதாரங்களின் நியாயமான மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் குற்றச்சாட்டுகள் நிலையானவை அல்லவா என்பது குறித்து விசாரணை நடத்தக்கூடாது, ஏனெனில் இது விசாரணை நீதிபதியின் பணி ஆகும். இந்த முன்மொழிவுக்கு ஜாண்டு பார்மாசூட்டிகல் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட் மற்றும்

பலர் எதிர் முஹம்மது ஷர்புல் ஹக் மற்றும் ஒருவர் (2005) 1 எஸ் சி சி 122 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையிலிருந்து ஆதரவைக் காண்கிறது.

17. குற்றம் சாட்டப்பட்ட செயல்கள் எந்தவொரு குற்றச்சாட்டையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்ற போதிலும், குற்றவியல் நீதிபதியால் பிறப்பிக்கப்பட்ட நடைமுறையை வெளியிடுவதில் வெளிப்படையான தவறு செய்யப்பட்ட வழக்குகளில் சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் தலையிட வேண்டிய கடமை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இருக்கலாம். எஸ்.டபிள்யூ. பழனித்கர் மற்றும் பலர் எதிர் பீகார் மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் (2002) 1 எஸ் சி சி 241 என்ற வழக்கில் குறிப்பிடலாம். இருப்பினும், இந்த பிரிவின் கீழ் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் போது, உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீடு அல்லது சீராய்வு நீதிமன்றமாக செயல்படாது. இருப்பினும், அத்தகைய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் போது, உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீடு அல்லது சீராய்வு நீதிமன்றமாக செயல்படாது .

18. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482-இன் கீழ் உள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, குற்ற வழக்குத் தொடருதலை தடுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் சாட்டுரைக்கப்பட்ட குற்றத்தின் அடிப்படை ஆக்கக்கூறுகள் இல்லாவிட்டால், குற்றவியல் நடவடிக்கை 482 பிரிவின் கீழ் ரத்து செய்யப்படலாம்.

19. புகாரிலோ அல்லது குற்றப்பத்திரிகையிலோ கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் எந்தக் குற்றமும் இல்லை என்றால், சட்டப்பிரிவு 482-ன் கீழ் உயர் நீதிமன்றம் தனது உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, குற்றத்தைக்

கருத்தில் கொண்டு குற்றவியல் நீதிபதி பிறப்பித்த உத்தரவை ரத்து செய்யலாம். எம்.ஏ.ஏ.அன்னமாலி எதிர் கர்நாடகா மாநிலம் மற்றும் ஒருவர் ((2010) 8 எஸ்.சி.சி 524) சாரதா பிரசாத் சின்ஹா எதிர் பீகார் மாநில அரசு (ஏ ஐ ஆர் 1977 எஸ் சி 1754) திருமதி நாகவ்வா எதிர் வீரண்ணா சிவலிங்கப்பா கொஞ்சல்கி மற்றும் பலர் (ஏ ஐ ஆர் 1976 எஸ் சி 1947) என்ற வழக்கில் குறிப்பிடலாம். பிரிவு 482 இன் கீழ் உள்ளார்ந்த அதிகாரம், நீதிமன்றத்தின் செயல்முறை தவறாக பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கவும், நீதியின் நோக்கங்களைப் பாதுகாக்கவும் நோக்கம் கொண்டது. சட்டத்தின் கீழ் வெளிப்படையாக தடைசெய்யப்பட்ட ஒன்றை செய்வதற்கு அத்தகைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது. தரம்பால் மற்றும் பலர் எதிர் திருமதி ராம்ஸ்ரீ மற்றும் பலர் (ஏ ஐ ஆர் 1993 எஸ் சி 1361) என்ற வழக்கில் குறிப்பிடலாம்.

20. இந்த மனுவை நிராகரித்த உயர் நீதிமன்றம், ஹரியானா மாநிலம் எதிர் பஜன்லால் (1992 துணை (1) எஸ் சி சி 335) என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை சார்வுறப்பட்டுள்ளது, அங்கு இந்த நீதிமன்றம் பிரிவு 482 இன் கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த பின்வரும் வழிகாட்டுதல்களை வகுத்தது:-

> "(1) முதல் தகவல் அறிக்கையிலோ அல்லது புகாரிலோ கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுகள், அவற்றின் முகமதிப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும், அவை எந்தவொரு குற்றத்தையும் அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக வழக்குத் தொடரவோ முடியாது.

(2) முதல் தகவல் அறிக்கை மற்றும் பிற ஆவணங்களில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள், முதல் தகவல் அறிக்கையுடன் சேர்ந்து, அடையாளம் காணக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை என்றால், சட்டத்தின் பிரிவு 155 (2) இன் வரம்பிற்குள் ஒரு குற்றவியல் நீதிபதி உத்தரவின் கீழ் தவிர, சட்டத்தின் பிரிவு 156 (1) இன் கீழ் காவல்துறை அதிகாரிகளின் விசாரணையை நியாயப்படுத்துகிறது.

(3) முதல் தகவல் அறிக்கை அல்லது புகாரில் கூறப்படும் மறுக்கப்படாத குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் அதற்கு ஆதரவாக சேகரிக்கப்பட்ட ஆதாரங்கள் எந்தவொரு குற்றமும் இழைக்கப்பட்டதை வெளிப்படுத்தாது மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக வழக்கு பதிவு செய்யாது.

(4) முதல் தகவல் அறிக்கையில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக இல்லாமல், அடையாளம் காண முடியாத குற்றமாக மட்டுமே இருக்கும்போது, சட்டத்தின் பிரிவு 155 (2) இன் கீழ் குற்றவியல் நடுவரின் உத்தரவு இல்லாமல் ஒரு காவல்துறை அதிகாரியால் எந்த விசாரணையும் அனுமதிக்கப்படாது.

(5) முதல் தகவல் அறிக்கை அல்லது புகாரில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் மிகவும் அபத்தமானவை மற்றும் இயல்பாகவே சாத்தியமற்றவை, அதன் அடிப்படையில் அறிவுநுட்பம் வாய்ந்த நபரால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு

எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க போதுமான முகாந்திரம் உள்ளது என்ற நியாயமான முடிவிற்கு ஒருபோதும் வர முடியாது.

(6) சட்டம் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தின் எந்தவொரு வகையங்களிலும் (அதன் கீழ் குற்றவியல் நடவடிக்கை தொடங்கப்படுகிறது) இணைக்கப்பட்ட ஒரு வெளிப்படையான சட்டத் தடை இருக்கும் மற்றும் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்வது மற்றும்/அல்லது பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினரின் குறைபாட்டிற்கான பயனுள்ள இழப்பீட்டை வழங்கும் சட்டம் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையம் உள்ளது.

(7) ஒரு குற்றவியல் நடவடிக்கை வெளிப்படையாக நம்பிக்கையுடன் நடத்தப்படும்போது மற்றும் / அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது பழிவாங்கும் உள்நோக்கத்துடனும், தனி உரிமைப்பட்ட மற்றும் தனிப்பட்ட பகை காரணமாக அவரை வெறுக்கும் நோக்கத்துடனும் நடவடிக்கை தீங்கிழைக்கும் நோக்கத்துடன் நடத்தப்படுகிறது.

21. உயர் நீதிமன்றத்தால் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட தனலட்சுமி எதிர் ஆர்.பிரசன்னா குமார் மற்றும் பலர்((1990) துணை எஸ்.சி.சி 686) என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482 நீதிமன்ற செயல்முறையை தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க உயர்நீதிமன்றம் தனது இயல்பான அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்த அதிகாரம் அளிக்கிறது. புகாரின் அடிப்படையில்

தொடரப்பட்ட வழக்குகளில், வழக்கை ரத்து செய்வதற்கான இயல்பான அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவது, புகார் மீது தொடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளில், புகாரில் எந்தக் குற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தாத அல்லது அற்பமான, எரிச்சலூட்டும் அல்லது அடக்குமுறை உள்ள வழக்குகளில் மட்டுமே நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்வதற்கான உள்ளார்ந்த அதிகாரம் கோரப்படுகிறது. புகாரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் குற்றவியல் நீதிப்பதியால் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் குற்றமாக கருதப்படவில்லை என்றால், பிரிவு 482 இன் கீழ் உள்ளார்ந்த அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி அதை ரத்து செய்ய உயர் நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு. இருப்பினும், வழக்கு தண்டனையில் முடியுமா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிய விசாரணைக்கு முன்னர், வழக்கை நுணுக்கமாக பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை.புகாரை முழுமையாக படிக்க வேண்டும். குற்றச்சாட்டுகளின் பரிசீலனையில், குற்றம் / குற்றங்களின் கூறுகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன என்று புகார்தாரரின் உறுதிமொழியின் பார்வையில், மேலும், புகார் வீணானது அல்லது அலைக்கழிவானது என்பதைக் காட்டுவதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை, அந்த நிகழ்வில் உயர் நீதிமன்றத்தின் தலையீட்டிற்கான நியாயப்படுத்தல் இருக்காது."

22. உயர் நீதிமன்றம் கர்நாடக மாநிலம் எதிர் எல்.முனிசாமி மற்றும் பிறர் (1977) 2 எஸ்.சி.சி 699 என்ற வழக்கில் சார்வுறப்பட்டுள்ளது , அங்கு இந்த நீதிமன்றம்

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482-ன் கீழ் உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பைக் கருத்தில் கொண்டு பின்வருமாறு கூறியது:

"இந்த முழு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, வழக்கைத் தொடர அனுமதிப்பது விசாரணையைத் தொடர அனுமதிப்பது நீதிமன்றத்தின் செயல்முறையை தவறாகப் பயன்படுத்துவதாகும் நீதியின் நோக்கங்கள் அந்த நடவடிக்கையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தால், வழக்கை ரத்து செய்ய உயர் நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு. உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் விவகாரங்களில் உயர் நீதிமன்றத்தின் உள்ளார்ந்த அதிகாரங்களைக் காப்பாற்றுவது, ஒரு மரியாதைக்குரிய பொது நோக்கத்தை அடைவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது நீதிமன்ற நடவடிக்கை அலைக்கழித்தல் அல்லது துன்புறுத்தலின் ஆயுதமாகச் சீரழிவதை அனுமதிக்கக்கூடாது. ஒரு குற்றவியல் வழக்கில், ஒரு குற்றமுள்ள வழக்கு விசாரணையின் பின்னணியில் உள்ள மறைக்கப்பட்ட நோக்கம், அரசுத் தரப்பு கட்டமைப்பின் தன்மை போன்றவை நீதியின் நலன் கருதி உயர் நீதிமன்றம் விசாரணையை ரத்து செய்வதை நியாயப்படுத்தும். நீதியின் நோக்கங்கள் வெறுமனே சட்டத்தின் நோக்கங்களை விட உயர்ந்தவை, இருப்பினும் சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களின்படி நீதி நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்.இந்த அவதானிப்புகளை செய்வதற்கான கட்டாயத் தேவை என்னவென்றால், நீதியைச் செய்வதற்கு உயர் நீதிமன்றத்தின் உள்ளார்ந்த அதிகாரங்களைக் காப்பாற்ற முயற்சிக்கும் வகையத்தின் குறிக்கோள் மற்றும் நோக்கத்தை சரியான முறையில்

உணராமல், அரசுக்கும் அதன் குடிமக்களுக்கும் இடையே, அந்த முக்கிய அதிகார வரம்பின் வரையறைகளை பாராட்டுவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும்."

23. இந்த வழக்கில், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482-ன் கீழ் அரிய வழக்குகளில் மட்டுமே அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கூறி, குற்ற முறையீட்டை ரத்து செய்ய உயர் நீதிமன்றம் மறுத்துவிட்டது. புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் முதல் பார்வையில் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், மனுதாரர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லாதபோது நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்வதற்கான அதிகாரம் பொதுவாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் குற்றவியல் நீதிபதி பதிவு செய்த வாக்குமூலங்கள் ஆகியவை இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 34 உடனிணைந்த பிரிவுகள் 307, 323, 427, 447 மற்றும் 506 (2) ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றங்களுக்கு தேவையான கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதை உயர் நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது.

24. மேலே விவாதிக்கப்பட்ட காரணங்களுக்காக குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய இது பொருத்தமான வழக்கு அல்ல என்று உயர் நீதிமன்றம் கூறுவதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

25.அதன்படி, மேல்முறையீட்டு மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

மேல்முறையீட்டு மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."